

เที่ยวได้

สวนสวยที่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์

วุฒิ วัฒนสิน¹

เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นสภาวะการณ่ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคนไม่มีขเว้น เป็นสัจธรรมที่เป็นวัฏจักรของสิ่งที่มีชีวิตในโลกใบนี้ ทุกชีวิตต้องเกิด แก่ เจ็บแล้วตายอย่างแน่นอน มนุษย์ส่วนใหญ่เกิดที่โรงพยาบาล แก่ที่ไหนก็ได้ แต่เจ็บต้องไปโรงพยาบาล หลายคนตายที่โรงพยาบาล จะเห็นว่าตลอดชีวิตของมนุษย์มีความใกล้ชิดและผูกพันกับโรงพยาบาลอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ความสุขและความยินดีในการเริ่มต้นชีวิตใหม่เกิดที่โรงพยาบาล ในขณะที่ความทุกข์และโศกเศร้าในการยุติบทบาทของชีวิตในโลกนี้ก็เกิดที่โรงพยาบาล โรงพยาบาลจึงเป็นศูนย์รวมของความ สุขและความทุกข์ เป็นจุดเริ่มต้นและเป็นจุดจบ

หลายคนมาหาแพทย์ที่โรงพยาบาลเพราะเจ็บป่วย ต้องการที่จะหายจากโรค หายจากอาการ

บาดเจ็บ อยากจะมีชีวิตที่ยืนยาวต่อไป บางคนก็หายจากการเจ็บป่วยเป็นปกติ บางคนก็ไม่หายต้องรักษาต่อไปหรือจากโลกนี้ไป จะเห็นว่าบรรยากาศของการมาโรงพยาบาลทุกชีวิตเต็มไปด้วยความหวัง ความเศร้าและความหดหู่ใจ มีคำเทียบเปรียบเปรยว่าโรงพยาบาล เหมือนโรงฆ่าสัตว์ ที่ได้รับฟังแล้วเกิดความรู้สึกตามคำนั้นคือวังเวง มีความกลัว ความทุกข์ และสิ้นหวัง แต่โรงพยาบาลในปัจจุบันมีแนวคิด (Concept) ที่เปลี่ยนไปจากเดิม โรงพยาบาลจะเป็นเหมือนบ้านที่อบอุ่น ที่พักผ่อนหย่อนใจที่เพลิดเพลิน มีดนตรี ผลงานศิลปะ มีการแสดงให้ผู้ป่วยและผู้มาเยี่ยมเกิดความสุข มีความหวัง และความเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่ายและสิ้นหวัง ต่อการมาโรงพยาบาล โรงพยาบาลที่มีชื่อเสียงระดับ

¹ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

แนวทางของเอเชีย รับผิดชอบในด้านการแพทย์ การพยาบาลให้แก่ประชาชนในภาคใต้ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาวใต้ทุกคนคือ “โรงพยาบาลสงขลานครินทร์”

เที่ยวได้ จวบนี้ขอนำท่านมาเที่ยวโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ แต่ไม่ได้มาโรงพยาบาลเพราะเหตุอาการเจ็บป่วยแต่ประการใด แต่อยากนำท่านมาชม “สวนสวยที่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์”

ด้านหน้าโรงพยาบาลสงขลานครินทร์

ประวัติความเป็นมาของโรงพยาบาลสงขลานครินทร์

จากข้อมูลในอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้บันทึกประวัติของโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ไว้ว่า ในวันที่ 26 สิงหาคม 2519 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินมาวางศิลาฤกษ์โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ ซึ่งตั้งอยู่หลักกิโลเมตรที่ 27 ด้านตะวันออกของถนนกาญจนวนิช มีเนื้อที่ประมาณ 120,000 ตารางเมตร และเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2522 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า พระราชทานนามโรงพยาบาลว่า “โรงพยาบาลสงขลานครินทร์” มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “SONGKLANAGARIND HOSPITAL” โรงพยาบาลสงขลานครินทร์สร้างขึ้น

โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ 4 ประการ คือ

1. เพื่อใช้เป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาแพทย์ พยาบาล และบุคลากรทางการแพทย์
2. เพื่อให้บริการด้านรักษาพยาบาล การบำบัดโรค และการป้องกันโรคให้แก่ประชาชนในจังหวัดภาคใต้
3. เพื่อให้บริการตรวจพิเศษและตรวจทางห้องปฏิบัติการแก่โรงพยาบาลใกล้เคียง
4. เพื่อใช้เป็นสถานที่ค้นคว้าและวิจัยอันที่จะนำไปแก้ปัญหาสาธารณสุขของภาคใต้

โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ เริ่มเปิดให้บริการตั้งแต่วันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2525 ตามนโยบายของรัฐบาลที่ประสงค์ให้เป็นโรงพยาบาลเพื่อให้การดูแลรักษาผู้ป่วยระดับตติยภูมิ (โรคมะเร็งและซับซ้อน) สำหรับประชาชนใน 14 จังหวัดภาคใต้ และเป็นโรงพยาบาลขนาด 853 เตียง ให้บริการรักษาพยาบาลผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน ผู้ป่วยอุบัติเหตุ และฉุกเฉินในสาขาต่างๆ ได้แก่ เวชปฏิบัติทั่วไป สูติรีเวช ศัลยกรรม อายุรกรรม กุมารเวชกรรม ศัลยศาสตร์ ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด ตา หู คอจมูก จิตเวช นอกจากนี้ยังให้บริการคลินิกะเร็งบำบัดและฝังเข็ม รังสีรักษา และผ่าตัดแบบผู้ป่วยนอก นอกจากนี้ยังมีศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านหัวใจ มะเร็ง ทางเดินอาหารและตับ

โรงพยาบาลสงขลานครินทร์เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ของนักศึกษาแพทย์ แพทย์ใช้ทุน/แพทย์ประจำบ้านและนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์สุขภาพอื่นๆ ตลอดจนเป็นแหล่งวิจัยของบุคลากรสาขาวิทยาศาสตร์ สุขภาพต่างๆ

โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ใช้กลไกการส่งมอบบริการต่างๆ ให้กับผู้รับบริการทางการแพทย์ผ่านแผนกผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน และผู้ป่วยฉุกเฉินในลักษณะทีมสหสาขาวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย

แพทย์ พยาบาล เกสัชกร ทันตแพทย์ และวิชาชีพอื่น ๆ เพื่อให้สามารถประสานบริการในการให้บริการผู้ป่วยได้

โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ มีอาคารที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลทั้งสิ้น 8 หลัง อาคารทุกหลังเชื่อมต่อกันเพื่อรองรับภารกิจหลักของโรงพยาบาล ด้านผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยในและฉุกเฉินมีห้องผ่าตัด หออภิบาลผู้ป่วย ศูนย์ความเป็นเลิศ และแผนกตรวจ วินิจฉัยโรค

ประติมากรรมหน้าโรงพยาบาลสงขลานครินทร์

ข้ามถนนไปยังลานจอดรถที่อยู่ตรงข้ามกับอาคารใหญ่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ เราจะเดินผ่านลานประติมากรรม ที่สามารถทำให้เราหายใจเหนื่อยและสดชื่นขึ้นทันที ประติมากรรมชิ้นนี้เป็นประติมากรรมแบบลอยตัว มีลักษณะเหมือนจริงสามารถมองได้รอบด้าน เป็นประติมากรรมโลหะรูปปลาโลมาหกตัวต่อตัวขึ้นไปในแนวตั้งกำลังพ่นน้ำออกมาเป็นสายน้ำชุ่มฉ่ำตลอดเวลาไม่มีวันหยุดเหมือนการดำเนินไปของภารกิจการรักษาผู้เจ็บป่วยที่มีมาตลอดทุกวันไม่มีว่างเว้น นับวันกลับทวีจำนวนขึ้นอย่างมากมาย เหตุเพราะโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ในปัจจุบันมีชื่อเสียงในการให้บริการทางการแพทย์ มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย มีแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถในการรักษาผู้ป่วย เป็นที่เชื่อถือของคนทั่วไปในภาคใต้ที่ว่าง (Space) ระหว่างถนนหน้าโรงพยาบาลและลานจอดรถ โรงพยาบาลฯ จัดสวนหย่อมเพื่อเพิ่มความร่มรื่นและสวยงามด้วย

ประติมากรรมปลาโลมา หน้าลานจอดรถ

ลานประติมากรรมปลาโลมา เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจผู้มาเยี่ยมชม

มุมมองหน้าโรงพยาบาลสงขลานครินทร์

สวนหย่อมหน้าลานจอดรถ

สวนสวยหน้าอาคารโรงพยาบาล สงขลานครินทร์

ข้ามถนนมาด้านอาคารโรงพยาบาลซึ่งมีความกว้างของด้านหน้าอาคารยาวประมาณ 150 เมตร ผมโชคดีที่ยังจำสภาพของด้านหน้าของอาคารนี้ได้ เพราะไม่มีสิ่งที่น่าสนใจอะไรเลย! แต่หลายปีมานี้ได้มีการปรับปรุงทัศนียภาพด้านหน้าอาคารซึ่งเปรียบเสมือนหน้าตาของโรงพยาบาลฯ มีการจัดสวนหย่อมและสวนน้ำสลับกัน สวนน้ำก่อคอนกรีตเป็นลำธารน้ำเล็กๆ ใส่น้ำเพื่อเลี้ยงปลาครีฟสีส้มสวยงาม ที่ขอบลำธารน้ำก็จะตกแต่งด้วยไม้ใบหลากหลายชนิดสร้างบรรยากาศคล้ายธรรมชาติจริงๆ บางส่วนของสวนน้ำจะจัดวางน้ำพุเป็นจุดเพื่อสร้างบรรยากาศของการเคลื่อนไหว ทำให้สวนที่ตกแต่งมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น การตกแต่งด้านหน้าของอาคารโรงพยาบาลฯ นี้ได้ผลในด้านความงามสร้างบรรยากาศที่ร่มรื่นและไม่น่าเบื่อ

สวนน้ำและสวนหย่อมหน้าอาคารโรงพยาบาลฯ

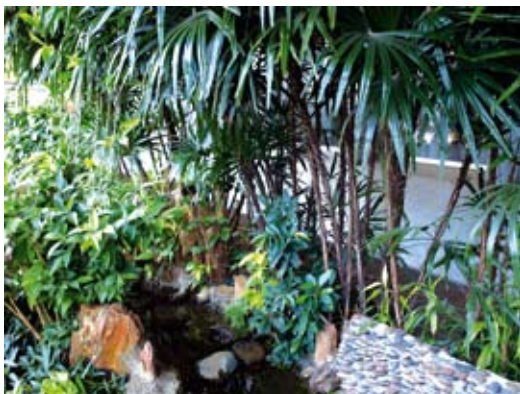
ปลาครีฟแหวกว่ายอยู่ในสวนน้ำหน้าโรงพยาบาลฯ

พันธุ์ไม้ส่วนมากเป็นไม้ใบหลากหลายชนิด
สร้างความเป็นธรรมชาติ

ธรรมชาติหน้าโรงพยาบาลฯ

เส้นอิสระของธรรมชาติช่วยลดความ
แข็งกระด้างของอาคาร

จัดน้ำพุในส่วนที่เป็นสวนน้ำแบบญี่ปุ่น

สวนสวยระหว่างอาคารโรงพยาบาล สงขลานครินทร์

ลานหน้าห้องประชาสัมพันธ์ภายในอาคาร
ของโรงพยาบาลฯ

เมื่อเข้ามาภายในอาคารโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ จะมีความรู้สึกอบอุ่นเมื่อเห็นพระบรมสาทิสลักษณ์และพระบรมราโชวาทของสมเด็จพระบรมราชชนกว่า “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภ ทรัพย์ และเกียรติยศจะตกแก่ท่านเอง หากท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” ซึ่งบุคลากรทุกคนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ถือ

ปฏิบัติตลอดชีวิตราชการเพราะฉะนั้นทุกคนที่เข้ามา
รับบริการในโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ย่อมเป็น
เพื่อนมนุษย์ที่คณะแพทย์ของโรงพยาบาลสงขลา
นครินทร์ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ด้าน
หลังของห้องประชาสัมพันธ์ที่ว่างระหว่างอาคารจะ
ปรากฏสนามที่ว่างที่มีการตกแต่งด้วยการปลูกหญ้า
สีเขียวเต็มบริเวณ ทั้งด้านซ้ายและขวา สนามทั้ง

สองสนามนี้ตกแต่งอย่างเรียบง่ายด้วยไม้ใบเป็นพุ่ม
หลากหลายชนิดและไม้ดอกของต้นเฟื่องฟ้าเพื่อเพิ่มสีสัน
โดยใช้ประติมากรรมหินทรายของกลุ่มเด็กจุก รูป
ทรงเรขาคณิต น้ำพุรูปทรงสูง 3 ชั้น น้ำพุจากรูป
ทรงเครื่องปั้นดินเผา จัดวางเป็นจุดเพื่อให้พื้นที่ว่าง
น่าสนใจยิ่งขึ้น

น้ำพุให้ความรู้สึกเจริญเติบโตและชื่นฉ่ำสดชื่น รู้สึกคลายร้อน

ประติมากรรมหินทรายทรงกลม

ประติมากรรมทรงกลมช่วยลดความแข็งกระด้างของอาคารได้

น้ำพุเครื่องปั้นดินเผาช่วยให้บรรยากาศ
ของโรงพยาบาลเย็น สดชื่นขึ้น

เด็กจุกเพิ่มบรรยากาศการเล่นสนุกสนาน

สวนสวยของโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ได้ผ่านสายตาของผู้คนมากมายทั้งผู้ที่เจ็บป่วย ผู้ที่มาเยี่ยมเยียนญาติมิตรที่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ แต่ละคนได้รับความประทับใจมากน้อยต่างกัน แต่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ก็จะมุ่งมั่นปรับปรุงทั้งการบริการทางด้านร่างกายเยียวยารักษาโรคผู้เจ็บป่วย พร้อมกับการให้ความสุขทางด้าน

จิตใจ มีทัศนียภาพที่สวยงามร่มรื่น และสะอาดตา สมดังความมุ่งมั่นของโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ที่ว่า “เราจะร่วมกันพัฒนาโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ให้มีคุณภาพสูงสุดในทุกด้าน เพื่อความภาคภูมิใจของคนไทยทั้งประเทศ และเพื่อศักดิ์ศรีของคนภาคใต้”

สี่สัณวรรณกรรม

การศึกษาวรรณคดีแบบฉบับ

ดร.ดวงมณ จิตรจำนงค์¹

วรรณคดีแบบฉบับเป็นบทประพันธ์ที่มีอายุยาวนาน เท่ากับผ่านการพิสูจน์ด้วยกาลเวลาว่ามีคุณค่า) เมื่อกล่าวเช่นนี้จำเป็นต้องขยายความต่อไปว่าลำพังแต่กาลเวลาคงพิสูจน์คุณค่าของสิ่งใดไม่ได้ เชื้อโรคหลายอย่างไม่ได้เพิ่มมีในวันสองวัน แต่ก็ เป็นโทษมากกว่าเป็นคุณ การตอบคำถามว่าเวลาพิสูจน์คุณค่าวรรณคดีอย่างไร โยงกับคำถามว่าวรรณคดีมีค่าอย่างไร คุณค่านั้นเป็นคุณค่าสำหรับใครหรือเป็นคุณค่าในสายตาใคร (บ้าง) คำตอบโดยพิสดารของคำถามเหล่านี้หาได้จากวรรณคดีศึกษาและวรรณคดีวิจารณ์

ในการประเมินคุณค่าสิ่งสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม เวลาเป็นเครื่องชี้วัดได้เนื่องจากวัฒนธรรมดำรงอยู่ในกระแสเวลา วัฒนธรรมมีจุดกำเนิดมีการส่งทอด/สืบทอดระหว่างช่วงอายุหรือยุคสมัย วัฒนธรรมบางอย่างอายุยืน บางอย่างอายุสั้น กล่าวหลวมๆ วัฒนธรรมอายุยืนมักเป็นที่เห็นพ้องกันว่ามีคุณค่า และวัฒนธรรมอายุสั้นมักมีคุณค่าในสายตาของคนบางยุคเท่านั้น อย่างไรก็ตามผู้ศึกษาไม่พึงด่วนสรุปว่า การวินิจฉัยคุณค่าของคนหลายยุคต่อเนื่องกันนั้น เป็นสิ่งที่เราจะต้องเห็นด้วยโดยปราศจากการตรวจสอบ ตัวอย่างประวัตินิทานมีเหตุโศกนาฏ

(เรียกตามต้นศัพท์เดิมว่า นครโสเภณี) หากโดยเฉพาะในชมพูทวีปก็น่าจะมีก่อนพุทธกาล (มากกว่า 2,000 ปีแล้ว) และยังคงดำรงอยู่จนถึงปัจจุบัน จะกล่าวว่ามีหรือชั่วโดยปราศจากการพินิจพิเคราะห์ด้วยความรู้และเหตุผลอย่างซับซ้อนย่อมไม่เพียงพอ

ย้อนกลับมาที่วรรณคดีแบบฉบับ ในฐานะสิ่งสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมวรรณคดีเป็นสื่อสัมพันธ์ทางใจ เมื่อมีการเผยใจให้ผู้รับสารมีอารมณ์ความรู้สึกร่วมด้วย พร้อมๆ กับที่แฝงสารทางความคิดไว้ให้พิจารณา วรรณคดีนั้นย่อมเคลื่อนไหวอยู่ในมโนสำนึกของคนต่างยุคและต่างถิ่น แม้ไม่แปลกที่คนร่วมยุคก็ยังต่างใจ ต่างความคิด ความเชื่อ ในทางตรงข้ามความคิดความเชื่อที่กล่อมเกลามาในวัฒนธรรมเดียวกัน อาจจะกำหนดปฏิกิริยาเหมือนกันได้เหมือนกันเช่น การให้ความสำคัญกับ น้ำใจ ในวัฒนธรรมไทย (น่าจะไม่ใช่สิ่งผูกขาดเฉพาะสังคมไทย) ยังมีข้อถกเถียงที่ไม่ยุติว่าระบบความคิดในวัฒนธรรมกับธรรมชาติความเป็นมนุษย์ สิ่งใดมีอิทธิพลมากกว่ากันต่อบรรทัดฐานเรื่องความดีชั่วในสังคม เป็นไปได้ว่าคุณธรรมบางอย่างเป็นตัวแปรของความอยู่รอดของบุคคลและสังคม น้ำใจยังมีคุณค่าเนื่องจากวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียว นั่น ไม่ใช่สิ่ง

¹ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์